



NS Nyhetsbulletin

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1098

30.03.2024 (135)

Michael Kühnen

Den andre revolusjonen Bind I: Tro og kamp

Del 11

I dag finnes det en "samordnet aksjon" som i bunn og grunn forsøkte noe lignende, og noen systempolitikere drømte om å omdanne den til et slags økonomisk råd som kunne ha reell beslutningsmyndighet (dette ville riktignok nærme seg korporativistiske ideer, men slike mekanismer vil aldri kunne fungere i et demokratisk system, som erfaringen viser). Fra appellen om felles gjenoppbygging, til Ehrhards "dannede samfunn", Schillers "samordnete aksjon", Brandts "sosiale partnerskap" ("Vi vil være en nasjon av gode naboer, innad og utad"), til planene om et økonomisk råd som kunne vokse ut av den samordnede aksjonen som et slags økonomisk parlament (korporasjon?), går minnet om det en gang eksisterende og brutalt knuste Volksgemeinschaft gjennom hele etterkrigstiden.

Men disse forsøkene mangler den idealistiske bakgrunnen og dermed overtalelses- og gjennomslagskraften. (Med hvor mye glede ble ikke folkefellesskapets begynnelse 30. januar 1933 hilst, og hvor mye han ble ikke stakkars Ludwig Ehrhard og hans dannede samfunn, hvis grunnidé ikke var så verst).

Men der hvor appellen til fellesskapsbevissthetten fortsatt viser seg å ha suksess enkelte steder, for eksempel i deler av arbeiderklassen, har den ikke ført til mer frihet og rettferdighet slik den en gang gjorde, men til utbytting og tilsidesettelse

av arbeidernes interesser. Det liberale kapitalistiske systemet er ute av stand til å representere arbeidernes interesser, og derfor blir det en oppgave for den nasjonalsosialistiske bevegelsen å opplyse de tyske arbeiderne om det misbrukte demokratene gjør av fortidens begreper.

Vi må ta vår oppgave som arbeiderparti på alvor, siden arbeiderklassen i bunn og grunn er det eneste sunne sjiktet i denne nasjonen, i en tid da de intellektuelle hyller forfallet i vårt åndsliv og borgerskapet enten ser feigt og hjelpeløst på eller for lengst har sunket ned i drømmeverdens virvel. Det er til den enkle arbeideren, den ukorrumperte, ærlige og flittige tyske borgeren, vi må vende oss. Den nasjonalsosialistiske bevegelsen må ikke la seg overgå av noen når det gjelder arbeiderklassens legitime interesser og krav, og slett ikke av forræderske marxister som bare vil erstatte det ene slaveriet med det andre.

Kall det klassekamp om du vil: Nasjonalsosialistene hører hjemme i den tyske arbeiderbevegelsens tradisjon og ikke i den borgerlige klassestatens!

Det sosialistiske samfunnet, den tyske folkestaten, har ingenting til felles med det liberalkapitalistiske systemet. Det er imidlertid bare i den at motsetningene mellom klasser og lag kan oppheves, at folkefellesskapet kan utvikle seg. Hykleri og materialisme vil da bli eliminert, og nasjonaløkonomien vil komme på fote igjen. Den må ikke få fortsette på en slik måte at det ikke lenger produseres for å tilfredsstille behovene, men at behovene vekkes kunstig for å holde produksjonen i gang. Denne piskingen av begjær og appetitt, denne kunstige behovsvekkelsen, er blitt den tøylesløse materialismens beste redskap! Det vil hevne seg bittert når menneskene må komme ned på jorden igjen!

Et samfunn som ikke lenger kan stole på borgernes ideelle samtykke, men bare overlever takket være en evig appell til materialismen, det vil si til menneskets laveste instinkter - misunnelse, grådighet, forfengelighet og bekvemmelighet - må gå til grunne! Alt dette gjelder selvfølgelig ikke bare Vest-Tyskland; i prinsippet finner vi kjennetegnene på korrupsjon og blindhet, hykleri og materialisme i enhver liberal-kapitalistisk stat. Det er bare i andre nasjoner at konsekvensene av denne uheldige statsformen blir noe dempet av en naturlig voksende nasjonalfølelse, som er et organisk bolverk mot kunstig dekadanse.

La oss ikke la oss lure:

Det er ingen tvil om at Forbundsrepublikken er mer stabil innenrikspolitisk enn våre naboland. Hvis den demokratiske ideens manglende evne til å takle nåtidens og fremtidens problemer, i den grad man i det hele tatt kan snakke om en slik ide, er mindre tydelig her enn der, er det en sen konsekvens av den nasjonalsosialistiske ideen om et nasjonalt fellesskap. Men andre nasjoner har

klart å bevare sin sjel bedre enn oss tyskere. De er ofte friskere - fysisk, mentalt og åndelig. Dette skyldes vår slaviske avhengighet av USA og det fanatiske ønsket hos de som nyter godt av systemet om å tilpasse seg fullstendig til den amerikanske "livsstilen". Tyskland har mistet sin sjel: **Språk, kultur, musikk, skikker og livsstil er nesten fullstendig amerikanisert.**

Systemet fryder seg over en ungdom som tygger sin "tyggegummi" "kult", som synes det er "IN" å ha langt hår og røyke sin "joint" mens de hører på popmusikk. Den andre, den nasjonale ungdommen, derimot, burde sperres inne ifølge demokratene (nazistene - filler'n!).

For de finnes virkelig, denne andre, stort sett ukjente ungdommen. Etter en eldre generasjon for hvem alle idealer og håp ble knust med sammenbruddet, og etter ruingenerasjonen som instinktivt skyldte krigens og nederlagets elendighet på den synkende nasjonalsosialismen - begge var mottakelige for seierherrenes omskolering; begge nøt den nye rikdommen uten å tenke så mye over det, og følte ikke den indre usannheten i den demokratiske ideen om staten - nå vokser det opp en ung generasjon som ikke lenger tror på alt det som den uforandrede fiendepropagandaen i rundt førti år høylytt har forkynt, som søker den samtidshistoriske sannheten og dermed gjenoppdager nasjonalsosialismen.

Ungdommen er alltid idealistisk, og den er ærlig i sin kjærlighet og sitt hat!

Ungdommen er dermed også den naturlige motsetningen til det liberalkapitalistiske systemet!

Den tyske frihetsbevegelsen er derfor den tyske ungdommens bevegelse og vårt folks fremtid. En stat kan ikke ledes av flertallsvedtak. Til det er problemene for kompliserte. Hvordan kan gjennomsnittsborgeren, hvis han tar sitt ansvar som velger på alvor (og hvor mange gjør det i det hele tatt?), for eksempel bestemme retningen på den økonomiske og finansielle politikken? Og det er bare ett område - andre spørsmål er ikke enklere. En stat bør heller ikke styres av menn som i sin tur er valgt ved flertallsvalg.

Vi lever i en endetid, og det er et spørsmål om overlevelse. I en slik situasjon trenger vi de dyktigste, de beste på toppen og ikke en stat, som folkerettseksperten professor Dr. Fritz Münch beskriver på følgende måte:

"Vi lever i et land der politisk tale- og ytringsfrihet er en grunnleggende rettighet, og der alle halvgamle journalister og litterater, alle kommersielle komikere og pornografer, alle idioter og svin, alle dårer og helgener snakker politikk."

Individets medbestemmelse er bare mulig når det gjelder den snevrest mulige

livssfæren - samfunnet, arbeidsplassen osv. Her er vi mer demokratiske enn demokratene, fordi medansvar her er et stykke frihet og dermed kjernen i et sosialistisk fellesskap. Enkeltmennesker vil også ha del i sitt folks politiske skjebne gjennom partiets avdelinger. Men konkrete enkeltbeslutninger innen administrasjon, økonomi og politikk hører hjemme i hendene på eksperter. Hvis dette ikke respekteres, blir resultatet enten kaos, eller at makten overlates til anonyme krefter og grupper i bakgrunnen, mens den blanke fasaden males på nytt hvert fjerde år. **Folket kan ikke styre, det kan bare styres for folket!**

"Flertallet? Hva er flertallet? Flertall er nonsens! Fornuften har alltid bare vært hos de få. Man bør veie stemmene og ikke telle dem. Staten må gå til grunne, tidlig eller sent, der flertallet triumferer og uvitenheten bestemmer." - Friedrich v. Schiller

"Demokrati er en overtro basert på statistikk!" - Jorge Luis Borges

BEKJEMPE MARXISMEN

Sammen med liberalismen var marxismen vinneren av den verdenshistoriske konfrontasjonen under andre verdenskrig. Den er også basert på materialisme, men i motsetning til demokratiet er dens andre pilar ikke hykleri, men vold. Åndelig sett må marxismen absolutt tas på større alvor enn demokratiet, som står like hjelpeløst overfor den marxistiske utfordringen som overfor den nasjonalsosialistiske ideen. Mesterne av et enormt angiver- og politiapparat i Bonn forstår ikke at man ikke bare kan besvare en idé med vold - man må sette en bedre idé opp mot den.

Det er min faste overbevisning at det tyske folk bare har ett valg - valget mellom høyre og venstre, mellom marxismen og nasjonalsosialismen, mellom tvangsstaten og folkestaten. Å opplyse folket om dette er den tyske frihetsbevegelsens oppgave, og det er derfor den krever at NSDAP skal få lov til å eksistere. Uten en nasjonalsosialistisk bevegelse vil kommunismen seire i Tyskland, som i andre hvite stater. Svært mange mennesker i dette landet føler dette, og de har rett når de spør seg selv: "Kommunistpartiet er tillatt - hvorfor er NSDAP forbudt?"

Svaret ble gitt av Dr. Goebbels i en tale i Kampfzeit, der han utdypet dette :

"Bolsjevismen er utvilsomt demokratiets uekte sønn. Den kan skamme seg over det fra tid til annen, men i de kritiske timene i vårt europeiske liv bryter demokratiets moderlige følelse alltid gjennom på nytt ... Og så står begge igjen samlet i én front, før bare forent i støtet mot den autoritære, nasjonalistiske statsidéen, som de med rette har vurdert og anerkjent som sin argeste og farligste motstander."

Derfor overtar ikke den nasjonalsosialistiske bevegelsen ukritisk den borgerlige antikommunismen. Vårt slagord forblir uendret: **Verken kapitalisme eller kommunisme!**

Det er ikke vår oppgave å forsvare pampenes pengesekker mot en revolusjonær bølge, det er vår plikt å beskytte vårt folks arbeidende masser mot materialistisk diktatur og skruppelløs utbytting, uansett hvilken maske motstanderen bærer - for det er alltid den samme materialistiske oppfatningen som går til storm mot menneskeverd, frihet, sosial rettferdighet og idealistisk fremsyn. Hos demokratiets stormann, hvis arbeids- og uanstrengte inntekt bare er mulig på bekostning av vanlige folk, kjemper vi mot den kommunistiske funksjonæren som jager arbeiderne som slaver til stadig nye, ubetalte ekstravakter. Men i den marxistiske motstanderen, som bare setter tyskere opp mot tyskere med pseudorevolusjonære fraser, bekjemper vi kapitalistene, hvis asosiale oppførsel i utgangspunktet gjorde marxismen mulig. Men vi står alltid imot materialismen, som i mennesket bare ser et objekt for utbytting - enten et lite tannhjul i en umenneskelig maskin, en sjelløs forbrukerrobot, eller den blå mauren, arbeidsslaven. Vi vil verken leve under en gyllen eller en rød internasjonal - vi vil være frie!

Marxismen er viktig for oss på to måter, for det første som en dogmatisk ideologi, og for det andre som et herredømmesystem som en betydelig del av verdens befolkning befinner seg i - inkludert to store og mektige nasjoner: Russland og Kina.

Marxismen er et motprosjekt til det liberale kapitalistiske systemet, fascinerende i sin logiske sammenheng. Det er et stort, nøye gjennomtenkt tankegods som med sin ideologiske rigiditet og dogmatiske egenart gjør krav på å ha avslørt historiens gang og utarbeidet en ufeilbarlig korrekt analyse av fortid, nåtid og fremtid. Det er nytteløst å gi en detaljert kritikk av marxistisk filosofi. Man forstår ikke denne ideologien ved å studere dens detaljer - til det er resonnementene for logiske, og vi bestrider overhodet ikke at analysen av kapitalismens motsetninger er delvis korrekt - men man må undersøke det grunnleggende. Allerede her blir det imidlertid klart at Marx' grunnleggende antakelser er feil, og at hele marxismen - idéhistorisk sett - derfor er en grandios misforståelse, en meningsløs intellektuell anstrengelse, en matematikk så å si basert på den grunnleggende antakelsen om at to ganger to er fem!

Kjernesetningen i Karl Marx' ideologi, som ikke bare her viser seg å være et ekte barn av materialismen, er: **"Væren bestemmer bevisstheten."** Dette betyr:

Mennesket utvikler seg fysisk og åndelig utelukkende i henhold til de materielle omstendighetene i livet. Alt annet - religion, utdanning, nasjon, arv, rase osv. - er

bare en kunstig "overbygning". - er bare en kunstig "overbygning", en illusjon som tilslører proletariatets syn på sine klasseinteresser - og dette er dets eneste anliggende. Sjelden er menneskets natur blitt så feilvurdert som her av Karl Marx - noe som bare kan forklares med hans jødiske opprinnelse - for denne filosofiske grunnantagelsen er allerede kjernen for den fremtidige umenneskeligheten som et forsøk på å realisere den uunngåelig ville føre med seg. Bare en jøde kan i så stor grad sette intellektet, den kalde teorien, over menneskets vesen, bare han kan fornekte verdiene og kjensgjerningene i følelsesverdenen og verdensanskuelsen og betrakte mennesket utelukkende som et instrument, et kjemisk element, i en sosial forvandlingsprosess.

Marxismen er en eneste krigserklæring mot den vestlige, idealistiske tradisjonen på vårt kontinent, og det er karakteristisk at marxismen, stikk i strid med sin egen logikk og forutsigbarhet, først virkelig fikk fotfeste i Asia, der mennesket alltid har blitt betraktet som underlegent i forhold til kollektivet, og i underutviklede nasjoner, men ikke i de store nasjonene i den hvite verden, som Marx egentlig hadde satt sitt håp til. Her avsløres den første og avgjørende motsetningen mellom vår bevegelse og marxismen. Ingenting i marxismens mer enn hundreårige historie har rystet marxismen som ideologi så mye som nasjonalsosialismens fremvekst!

Nasjonalsosialismen er det levende beviset mot det materialistiske menneskesynet, er viljens triumf over tvangen, åndens seier over materien. Vi vet det:

"Bevisstheten bestemmer væren!" Mennesket er, innenfor rammene av sin genetiske sammensetning, det det ønsker å være.

En selvstendig næringsdrivende bonde, en kontorist, en liten håndverker slutter seg ikke til proletariatet fordi kapitalismen ødelegger hans økonomiske eksistens. Arbeideren som elsker sitt fedreland og ikke ser seg selv som en del av verdensproletariatet, er fortaapt for marxismen, uansett hvordan den definerer hans klasseposisjon. Og mens marxismen forventer sin frelse fra sosialiseringen av produksjonsmidlene, sosialiserer nasjonalsosialismen mennesket og får makt over massenes ånd og fantasi: **Idealet seirer over det materielle!** I dag er det ikke annerledes:

Prosentvis har den tyske frihetsbevegelsen absolutt flere lærlinger, arbeidere og også arbeidsløse Volksgenossen i sine rekker enn "arbeiderklassens fortropp", kommunistpartiet, som - igjen i strid med sin egen logikk - fornuftig nok appellerer mer til misfornøyde borgerlige enn til den tyske arbeideren. Vi snakker ikke om arbeiderbevegelsen, vi er en arbeiderbevegelse. Dette skiller oss også fra de kommunistiske gruppene.

Et annet prinsipp i marxismen er:

"Historien er historien om klassekampene." Ifølge marxistisk teori står to klasser mot hverandre i kapitalismens tidsalder - kapitalistene, som eier produksjonsmidlene og utbytter arbeiderne, og proletarene, som ikke har noe annet enn arbeidskraften sin, som de må selge til kapitalistene for å kunne leve. Kapitalismens uunngåelige utvikling fører til at mer og mer produktiv rikdom akkumuleres hos stadig færre kapitalister, mens middelklassen og de små selvstendig næringsdrivende synker gjennom kapitalismens motsetninger og kriser ned i proletariatet, som på denne måten blir sterkere og sterkere. Utnyttelsen og undertrykkelsen som rammer alle skaper en felles klassebevissthet (Being determines consciousness), systemet blir til slutt styrtet av arbeiderklassen og tar ledelsen på veien mot et kommunistisk samfunn. Veldig kort oppsummert er dette omtrent den utviklingen Karl Marx opprinnelig så for seg. Alle vet at ingenting av dette har skjedd:

Kapitalismen viste seg å være mer dyktig og tilpasningsdyktig enn noen kunne ane på den tiden, gitt den industrielle revolusjonens forferdelige elendighet. Marxismen vant ikke i det hele tatt i de høyt utviklede industrilandene med en sterk og selvsikker arbeidsstyrke, men i utviklingsland som Tsar-Russland og Republikken Kina. En middelklasse bestående av embetsmenn, ansatte og små selvstendig næringsdrivende, hvis eksistens stadig er truet i det liberalkapitalistiske systemet, men som likevel ikke føler noe behov for å regne seg som en del av proletariatet (bevisstheten bestemmer tilværelsen) og som derfor alltid leter etter en tredje vei mellom kapitalisme og kommunisme i krisetider.

Marxismen har helt klart et poeng når den snakker om klassekamp, utbytting og kapitalismens uunngåelige kriser, men det er et avkortet, dogmatisk verdensbilde å tilskrive alt dette til klassekampen mellom proletariatet og kapitalistene. Den sosiale virkeligheten er mer kompleks:

Menneskene i det liberalkapitalistiske systemet er splittet opp i utallige grupper, partier, individuelle og foreningsmessige interesser, lag, klasser og profesjonsforeninger, ideologier og meninger - alle kjemper mot alle. Det finnes ikke noe enhetlig proletariat med en felles klasseinteresse:

Fagarbeideren forakter den ufaglærte arbeideren, håndverksmesteren anser seg selv som bedre enn de andre, den ansatte er stolt av kontoret sitt, ser ned på håndverkerne og anser seg selv som bedriftens ryggrad, den ledende ansatte føler seg nærmere gründeren enn de andre lønnsarbeiderne.

Overalt ser vi individuelle interesser i arbeid. Ingenting ville være bedre om dets selvutnevnte fortropp, et kommunistparti, tok makten i det ikke-

eksisterende proletariatets navn. Folket ville bli tvunget til å late som om de nå er "arbeiderklassen", men i virkeligheten føler de seg bare som et undertrykt folk som styres av forblindede funksjonærer. Dette er grunnen til at Adolf Hitler snakket om at nasjonalsosialismen måtte "sosialisere mennesket og ikke produksjonsmidlene".

Menneskene må overbevises om at det finnes ting som forener dem alle, og at det som forener dem er sterkere enn det som skiller dem. De må lære å føle seg som et fellesskap, da er de også et fellesskap. Det er nasjonalsosialismens oppgave å garantere sosial rettferdighet, å respektere alle likt - Volksgenossen er ikke like innbyrdes, men fortjener den samme respekten hvis hver av dem på sin plass gjør det beste for det völkische fellesskapet - og dermed la Volksgemeinschaft oppstå igjen. Da vil klassekampen bli erstattet av den nasjonalsosialistiske folkestatens klasseharmoni, som ikke kan og ikke må tvinges frem, men som en gang må oppstå ut fra folkekameratenes overbevisning, og som skiller seg fra den nåværende relative roen i den liberale kapitalismen like mye som den helbredende søvnen skiller seg fra komaen. Det siste marxistiske prinsippet som er viktig for oss i denne sammenhengen, er "internasjonalisme".

Marxistene sier at den undertrykte proletaren i ett land har mer til felles med den undertrykte proletaren i et hvilket som helst annet land enn med kapitalistene i hjemlandet. Som man kunne forvente, fornekte marxismen dermed eksistensen av felles bånd som nasjon, rase og patriotisme. Et folk blir en nasjon bare gjennom viljen til å høre sammen - men hvis denne viljen er til stede, er nasjonen sterkere enn noe annet.



NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITSPARTEI AUSLANDS- UND AUFGABENORGANISATION

October 1973 October 1973 25. April 1973 (20)

Der Kampf geht weiter !

Beliebte Ideen nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die antisemitische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Idioten von Moskau, Vichy, Vorkrieg und Vorkrieg haben nicht anerkannt, das Kommando gegen die Juden, heißt gefolgt Führer Adolf Hitler zu werden.

Alle Nationalsozialisten sind weniger affektuelle "Völkler" und Kampfbewegungen als die Schicht an Schicht an Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völkler.

Die Bewegung ist zwar stärker geworden, aber die Größe des bedrohlichen "Völkler" ist heute noch viel geringer als in der Vergangenheit.

Der russische Gegenstand ist aber dabei, die "Völkler" - gegen alle weißen Völkler (?) - zu bringen. Seine Mittel und Einrichtungen, Chiffren und Kommunikation.

Die "Völkler" oder "Völkler", ist ein Währungs- oder ein "Stromschlag", ein ein Propagandamittel, handelt es sich auf einem kollektiven weißen Art. Jede Nationalsozialisten ist eine Pflicht.

Hilf Hitler!
Gottard Lenz



TROTZ VERBOT NICHT TOT!



NS News Bulletin
www.nsdapao.org
#1665 19 June 2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Front Report
Interview with Molly
Part Three

NSK: Your current projects are obviously philosophical and art related. Please describe your views on the impact of such topics in politics.

Molly: Well I try to still update the photo gallery, but mostly I've been concentrating on Adolf Hitler and the Army of Mankind (www.mourningthetrident.com/truth.htm). I'm at 21 pages now, and I have so much more to do. Studying WWII is an absolute minefield of information. You seek out information on one thing and find two more things to research. It feels a bit like you are an archeologist, unearthing the buried past. A past that they would rather not be brought to light. We can thank the internet again for the flood of information and pictures. Extremely rare stuff has




the NEW ORDER
Number 179 (7/20) Founded 1973 April 26, 2022 (126)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware consciences and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of assembling genocide against all White folk. He uses our own White immigration, culture direction, and non-writing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battle, whether armed with propaganda material or as a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hilf Hitler!
Gottard Lenz



TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO er verdens største organisasjon.
Nasjonaldokumentarisk propagandaleverandør!
Trykte og nettbaserte tidsskrifter på mange språk
Hundrevis av bøker på mange språk
Hundrevis av nettsteder på mange språk



BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com



NSDAP/AO nsdapao.info